

Passeig del Remei

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Passeig del Remei
Alçada: 229

Coordenades:

Latitud: 41.63975
Longitud: 2.16149
UTM Est (X): 430166
UTM Nord (Y): 4610119

Classificació

Número de fitxa 08033 - 237
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1862
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Caldes de Montbui (Pl. de la Font del Lleó, 11)
Fitxes associades:

[Casa al Passeig del Remei, 49](#)

[Font del Remei](#)

[Església de la Mare de Déu del Remei](#)

[Cal Cerdà](#)

[Casa al Passeig del Remei, 17](#)

[Casa al Passeig del Remei, 16](#)

[Can Canals - Can Mussenya](#)

[Casa al Passeig del Remei, 63](#)

Descripció

Passeig format per un seguit de pedres de granit o llambordes, molt resistents al pas de vehicles, tallades de forma prismàtica, i col·locades una al costat de l'altra, sobre una base de sorra o formigó. Als extrems, les llambordes són més llargues i estan disposades verticalment, en sentit oposat per permetre el pas de l'aigua de pluja (cuneta). El paviment d'aquest camí està col·locat sobre un subsòl original, al qual s'ha afegit una base més ferma seguida d'una capa de sorra o morter i finalment la llamborda. A banda i banda del carrer, hi ha les voreres, d'uns dos metres i mig a tres metres aproximadament d'amplada, amb una doble filera d'arbres, disposats de la següent manera: en la filera que es troba més a prop de les cases, s'hi han plantat mèlies; aquestes són força joves. A la filera del davant, tocant al carrer, hi ha els plataners; molts d'ells han substituït els vells amb malures. Estan disposats simètricament, tant en sentit vertical com horitzontal. Els escocells on han estat plantats els arbres tenen una planta quadrada, i han estat realitzats amb llambordes. La vorera presenta un dibuix geomètric, realitzat amb llambordes d'altres mides més grosses i amb diferent material. En arribar a la cruïlla amb el carrer Raval del Remei, les voreres d'ambdós costats del carrer no estan enllosades (a excepció d'una part de la vorera dreta pujant cap a l'església del Remei on hi han encara algunes cases), i només hi ha una filera per banda de plataners, la majoria d'aquests centenaris, segurament plantats quan es va fer el passeig.

L'arbrat del passeig, per una banda, el plataner, (*Platanus x hispanica*), és un arbre caducifoli, que té les fulles grans, palmades, partides en 3 o 5 lòbuls punxeguts. L'escorça es desprèn en plaquetes fines cosa que dóna al tronc un aspecte particular. Els plàtans són molt freqüents al llarg de carreteres, passeigs i rambles, on es planten pel seu creixement ràpid. Fan una ombra excel·lent i suporta molt bé la pol·lució atmosfèrica. Hi fan nius la garsa, el pardal, el verdum, el gafarró, la cadenera. En els plataners vells hi crien l'òliba, el xot i el mussol.

També trobem plantada la mèlia (*Melia azederach*). A l'estiu és un bon arbre per fer ombra. Tot i que és un arbre d'alçada mitjana pot assolir els 15 metres, la capçada és arrodonida i pot arribar a fer 6 metres d'amplada. Projecta una ombra no del tot compacta, transparent, ja que les fulles són lleugeres i compostes, de mida considerable, de 25 a 50 centímetres.

Història

El passeig que anava fins a l'ermita, era de terra, estret i dolent. L'any 1862, es va decidir transformar en un ampli passeig amb quatre fileres d'arbres i un pont que travessa l'antic torrent d'Aiguafreda, amb bancs de pedra al capdamunt. Fins i tot, al final del segle XIX, les guies turístiques de l'època expliquen que al costat de l'església del Remei s'havia construït un cafè-restaurant que servia tota classe de menjars, refrescos i fins i tot, llogava habitacions.

Les edificacions d'aquest passeig es varen iniciar principalment a finals del segle XIX i inicis del segle XX, i són conegudes tipològicament com a cases d'estiueig.

Segons informació de Moreu-Rey (1962), "calcúlase que la indemnización, esplanación, obra de fábrica y arbolado, importaron de 18 a 19 mil duros" de l'època;

Aquest passeig fou construït amb llambordes provinents de les pedreres de Caldes de Montbui.

Bibliografia

HERNÁNDEZ, J. i MONLEÓN, A.(2007). Visió històrica de Caldes de Montbui. pp 20-21. Ed. Ajuntament de Caldes de Montbui i Thermalia.

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Editorial Teide. Barcelona.

